Autor Guste Santini
Četvrtak, 31 Siječanj 2019 11:09

Industrijska proizvodnja se je smanjila u prosincu za 6,6%

Politički je razumljivo da vladajući šute. Međutim, nije razumljivo zašto oporba šuti. U Lijepoj našoj nitko više ne brine o građanima. Njihovo nezavidno materijalno stanje, očito smatraju političari, nije nešto o čemu bi politika morala voditi brigu. Pridodamo li tome i rast indeksa korupcije dobijemo sliku, dijagnozu, stanja Lijepe naše. Pogledajmo u svijetlu navedena dva podatka sliku Lijepe naše.

Početkom slijedeće godine Hrvatska će presjedati EU. Tako će zemlja u kojoj raste korupcija i bezakonje pokazati ostalima članicama kako besmislenost ima smisla. To je hrvatski doprinos kako političkoj spoznaji tako i opravdanju postojanja države. Hrvatska je dobila državu – na papiru. Imamo svoju himnu, imamo svoju valutu, formalno imamo svoj prostor, a stvarno nemamo ništa. Tako smo uspostavom Lijepe naše dobili besmisao. Zato kažem kako u hrvatskim uvjetima besmisao ima smisla.

Izgleda da je politici trebao ulazak u EU kako bi dio političara krivio Bruxelles jer nam, eto, oni, naravno zločesti, propisuju što moramo činiti. Iako se javno ne govori imamo ne mali broj zagovornika Hrexita. Tako pristalice te i takve ideje govore kako nam je uvijek neki „B“ krojio sudbinu. Budimpešta, Beč, Beograd i sada Bruxelles. I Venecija Â spada u tu priču jer ćirilično pismo koristi umjesto slova „v“ slovo „b“. Ako smo u bilo čemu dosljedni to je stav kako su nam uvijek drugi krivi. Mi nismo za ništa krivi i doći će dan, kažu politički romantičari, kada će građani Hrvatske sami odlučivati o svojoj sudbini.

EU je grdno pogriješila kada je vjerovala kako ćemo potpisano prilikom pristupa u punopravno članstvo EU implementirati u zakonodavni okvir i toga se, kao što to rade u EU, držati. Ne znaju europljani kakav je balkanski mentalitet. Kada smo govorili kako hrvatska vlast ima nultu toleranciju prema nezakonitim ponašanjima, u širem smislu, to smo govorili samo zato jer su to europljani od nas očekivali. Ništa manje, ništa više. Sve smo potpisali i sve nastojimo izigrati, a kada u tome ne uspijevamo tada proglašavamo kako nam je to nametnula EU. Upravo zato odaziv birača na izbore za Europski parlament je tragično nizak. Građani naprosto nisu informirani o pravim stvarima na pravi način.

Svoju tragičnu ekonomsku i svaku drugu politiku opravdavamo usvojenim ograničenjima od strane EU. Ako je EU, kao što znaju čitatelji ovih stranica nisam neki preveliki zaljubljenik EU,

tako pogubna za hrvatske građane postavlja se pitanje zašto skeptici prema EU ne pobijede na izborima pa raspišu referendum da li ćemo i dalje podnositi „diktat“ EU. Tako su građani za sve krivi što znači da političari rade upravo ono što građani od njih očekuju. Vodi lud zbunjenoga.

Umjesto dosadašnje priče od strane EU kada je riječ o ulasku u EU, bilo bi daleko učinkovitije da zemlje kandidati najprije provedu potpisano i dostignu razinu bar polovinu od prosječnog dohotka per capita. Tako bi se, kao s malom djecom, zemlje kandidati bar malo „odgojili“ i savladali pravila igre koja vladaju u EU, s jedne strane, i, s druge strane, nove članice smanjile svoju „figu u džepu“.

Uzmimo primjer uvođenja eura. Pitanje eura postaje političko pitanje. Jedni su za a drugi protiv uvođenja eura. To za mene nije problem. Potpisali smo da ćemo, kad se steknu uvjeti, uvesti euro. Prema tome, umjesto jalove rasprave da ili ne trebalo bi identificirati što od nas zahtijevaju članice eurozone, s jedne strane, i, s druge strane, koji su naši minimalni uvjeti, čitaj koje je promjene potrebno učiniti, kako bi uvođenje eura povećalo učinkovitost hrvatskog gospodarstva.

Posebno bi hrvatske građane moralo brinuti stanje u sudstvu, zdravstvu, obrazovanju, rastućoj korupciji, itd. Ta i takva pitanja uglavnom se sporadično pojavljuju u javnim medijima kako bi isti imali svoju publiku. Ni manje ni više. Gospodarstvo se svodi na turističku djelatnost. Ne govori se koje su i kakve opasnosti pretvaranje gospodske aktivnosti u monokulturnu aktivnost.

Posebno je zabrinjavajuće stanje u znanosti. „Proizvodnja“ Â falsificiranih diploma je samo jedan dio priče. Ministricu znanosti ne brinu nezakonito izdane diplome u Zaprešiću. Njoj je daleko važnije Â govoriti kako politika mora vratiti povjerenje građana. Kako je moguće vratiti povjerenje građana ako indeks korupcije raste? Meni nije jasno, pa lijepo molim ministricu znanosti da mi to objasni. Samovolja na lokalnoj razini, kao što to godinama čini gospodin gradonačelnik grada Zaprešića, samo još jedan pokazatelj kako neki mogu što hoće. Jasno, nije to cjelokupna priča. Gradsko vijeće podržava gospodina Turka. Gospodina Turka ne zabrinjava da preko deset godina Upravno vijeće Škole nije zakonito konstituirano, pa prema tome Škola radi mimo pozitivnih zakonskih propisa. O nezakonitostima u Školi imate obilje dokumentacije u dijelu Â „Zaprešić kao slučaj“. Što više gospođa Divjak svesrdno podržava gospodina Turka iako je upozorena na nezakonisti.

Mili bože kud smo zašli …..